

<http://physicsweb.org/article/news/10/11/20>

2006/11/23

وارون کردن - آسان - گردشاره‌ها ی مغناطیسی

یک گروه فیزیک‌پیشه در اروپا و ایالات متحده روش جدیدی برای وارون کردن قطبش مغزی ی گردشاره‌ها ریز مغناطیسی (که در بعضی مواد دیده می‌شوند) بار آورده است. در این روش میدان‌های مغناطیسی بسیار کوچک‌تری (نسبت به روش‌های قبلی) لازم است. به این ترتیب، شاید روزی بشود این گردشاره‌ها را به عنوان یک محیط چگال انبارش داده به کار برد [1].

گردشاره‌ها ی مغناطیسی در قرص‌ها ی بسیار کوچک مواد مغناطیسی درست می‌شوند. قطر چنین قرص‌ها ی نواعاً کمتر از چند میکرومتر است. پدیده‌ها ی مرزی در لبه‌ها و سطح‌ها ی این قرص‌ها باعث می‌شوند میدان مغناطیسی در ساختارها ی گرداب‌گونه بپیچد و بعد، از طریق مرکز گردشاره از قرص بیرون برود. هر گردشاره دو حالت ممکن دارد: ساعت‌گرد و پادساعت‌گرد.

متناظر با دو حالت گردشاره، میدان مغناطیسی در مرکز گردشاره هم رویه بالا یا رویه پایین است. این حالت‌ها ی قطبش مغزی را می‌شود با اعمال یک میدان مغناطیسی وارون کرد. به همین خاطر این حالت‌ها نامزد نوبت‌بخش ی برای انبارش چگال داده‌ها ی رقمی اند: مثلاً ۰ متناظر با بالا و ۱ متناظر با پایین.

تا این اواخر، برای وارون کردن این حالت‌ها ی قطبش میدان مغناطیسی ی بسیار قوی یی باشد حدوداً 0.5 T در راستا ی عمود بر سطح قرص اعمال می‌کردند. این نشان می‌دهد حافظه‌های گردشاره‌ای کامپیوتر نسبت به میدان‌ها ی مغناطیسی ی پراکنده فوق العاده پایدارند، اما 0.5 T حدوداً ۵۰۰ بار قوی‌تر از آن است که بشود آن را در ابزارها ی معمولی ی انبارش داده تولید کرد.

بارتیل فان وینیرخه [2] از دانشگاه چنت [3] در بلژیک، و همکارانش از آلمان،

ایالات متحده، و اتریش، روشی کاملاً جدید برای وارون کردن گردشарه ها باز آورده اند. آنها به جای اعمال یک میدان قوی ی عمودی، یک میدان مغناطیسی ی نوسانی (250 MHz) و بسیار ضعیف (0.1 mT) موازی با سطح یک ماده ی مغناطیسی ی نرم به اسم پرمالی [4] اعمال کردند. چنین میدانی گردشاره را وارون نمی کند بلکه آن را به چرخش در قرص و می دارد. با افزایش شدت میدان تا 1.5 mT به مدت یک دوره ی نوسان (4 ns)، یک ساختار پادگردشاره هم راه با یک گردشاره ی جدید با قطبشی مخالف قطبش گردشاره ی اولیه درست می شود. بعد گردشاره ی اولیه و پادگردشاره ی حاصل یک دیگر را نابود می کند و فقط گردشاره ی جدید می ماند. به این ترتیب فرآیند وارون شدن تکمیل می شود. با یک تپ دیگر از همین نوع می شود گردشاره را به حالت اولیه برگرداند.

به گفته ی فان وینیرخه، این فرآیند وارون کردن را می شود چنان تنظیم کرد که بشود آن را برا ی نوشتند داده در ابزارها ی چگال انبارش داده به کاربرد او به فیزیکس وب [4] گفت گروه ش دارد پی یک روش عملی برای خواندن حالت یک بیت گردشاره ای می گردد، اما درباره ی راهها ی احتمالی ی پیش رو توضیح نداد. در پژوهش فعلی، این پژوهش گران حالت را با سنجش جهت میدان مغناطیسی بی که از مرکز گردشاره بیرون می آید تعیین کردند. اندازه ی ناحیه ی مغزی ی گردشاره حدود فقط 10 nm است و در این آزمایش این ناحیه را با یک میکروسکوپ پرتوی X عبوری ی روبشی کاویدند که به شتاب دهنده ی چشممه ی نور پیش رفت [5] در آزمایش گاه ملی ی لائنس یرکلی [6] در کالیفرنیا وصل است. چنین چیزی را نمی شود در یک تراشه ی حافظه جاسازی کرد.

- [1] Nature **444** 461
- [2] Bartel Van Waeyenberge
- [3] Ghent
- [4] PhysicsWeb
- [5] Advanced Light Source
- [6] Lawrence Berkeley National Laboratory